

Introit: **ŽALM 1**

Píseň 127 (130)

Modlitba

Čtení: Ezechiel 8

Píseň 396 (256)

Text kázání: 1. list Janův 3, 1-10

Milí přátelé, bratři a sestry,

žijeme nyní v době, kdy se spousta věcí mění. Co platilo staletí, dnes je jinak. Když to řeknu expresivně, černá barva je prohlášena za bílou a opačně. A každý si v podstatě ve své svobodě věří, čemu chce. Některé lidské postoje jsou k smíchu, anebo spíše k pláči. Co je ale zvláště závažné, že tradiční hodnoty, které společnost a církve po staletí ctily, jsou ve světě podřezávány a převracovány. A je zde veliký tlak, aby i církve ze svých hodnot slevila. Je zde ale otázka, nakolik z těchto hodnot slevit. A co přehodnotit. V čem být moderní, pokrokoví a co je potřeba naopak zachovat? Jak třeba dnes otevřít lidem dveře našich chrámů, aby toužili přicházet do společenství církve? Je potřeba změnit styl bohoslužeb, zpívat jen moderní chvály? Anebo dát prostor různým jiným názorům a snažit se propojovat lidi různého ražení a vyznání? Třeba i lid jiné víry? Takové trendy doléhají na dnešní církve. **Ovšem zachová si církve svou identitu?** Bude stále jasné, Koho uctívá a jaký život vyznává? Anebo církve tak nějak splyne s davem a stane se součástí Babylonského labyrintu? Bludištěm, kde vlastně nikdo neví, co je správné? A jaké cesta je ta správná a východiskem z bloudění?

Vždycky záleží, bratři a sestry, čeho se budou jednotlivé sbory a křesťanská společenství v životě držet, a na co my sami budeme spoléhat. A v čem se také budeme vyučovat. Jestli se budeme držet Krista a budovat se Božím slovem, zdravým učením. Anebo jestli budeme zavádět nějaké jiné praktiky, třeba z východu. Ti ovšem, kteří uvěřili v Ježíše Krista a přijali Ho jako svého Pána a Spasitele by se samozřejmě měli držet slov Písma, které před jinými praktikami na mnoha místech vážně varuje. Písmo a sám Pán Ježíš jasně ukazuje tu jedinou cestu, tu úzkou, kterou je třeba jít. V listě Koloským jsme četli: **Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapuštěte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky.**

Co to znamená **žít v Kristu Ježíši?** Je to něco, jako kdybyste řekli rybě: „Žij ve vodě, jinak zahyneš.“ Buď ponořen do Krista. Anebo si vezměme třeba kávovar. Kdy vám tento přístroj, nebo jakýkoliv jiný elektrický bude fungovat? Když bude zapojen v zásuvce do elektrické sítě. Chceš-li tedy být tím, který je plný energie, buď zapojen v zásuvce jménem Ježíš Kristus. Žít v Kristu Ježíši tedy znamená být na Něj napojen, být v Něm, žít v Jeho přítomnosti. Znat Ježíše Krista osobně, mít Ho v srdci a dávat Mu vládnou nad svým životem. Pokud tak člověk činí, pak se učí žít v přítomnosti Ducha svatého, protože Duch svatý je Duch Kristův. O to bychom měli usilovat, neboť jak je psáno v listu Římanům: **Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.** Otevřme se tedy Pánu a jeho Duchu. Pán touží, abychom žili v jeho přítomnosti a z Jeho síly.

Abychom **v Něm zapuštěli kořeny.** Když jdete na hrad Hukvaldy, tak ve svahu si tam můžete všimnout mohutných stromů, které mají rozvětvené kořeny hodně do šířky. A to že se tam udržely, naznačuje, že také hodně do hloubky. Být zakořeněn hluboko chrání před vnějšími nedobrymi vlivy. Další účel proč jsou kořeny hluboko, aby v době sucha mohly sát vodu z velké hloubky, a stále nést ovoce. Někdy se můžeme cítit hodně unavení, můžeme se ocitnout tak nějak na suchu. Ovšem když se začneme modlit, chválit Pána, když odpočineme v tichosti před Ním, tehdy On nám dodá novou sílu.

Ta další **instrukce** z Písma říká: **Na Něm (na Kristu) postavte základy.** Tu bychom to mohli připodobnit k právě k tomu budování se v Božím slově. Známe podobenství o domu na skále a na písku. Nedobré živly, víchry a déšť se obořili na oba domy. Zkoušky přicházejí na každého. Ovšem přežil pouze dům vybudovaný na skále. V tom podobenství je ale jasně řečeno, že domem na skále je ten, **kdo slyší Ježíšova slova a jedná podle nich.** Ne ten, kdo je v Písmu třeba kovaný, znalý a studovaný, ovšem žije si podle sebe. Důležité je znát Boží slovo, vyučovat se v něm, ale také podle Něho jednat.

A nad to vše je třeba k tomu ještě přidat: **Pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni. Znovu a znovu vzdávejte díky.** Držet se a nepustit. Když si představíme sami sebe jako malé sotva chodící dítě, jak ho v prudkém víchru drží otec za ruku, tak mu říká: **Drž se pevně, nepouštěj se!** Věř mi, že já tě nepustím. Otec

má mnohem více síly než my sami, a z ruku nás nepustí, ovem, kdybychom najednou chtěli se jít držet někoho nebo něčeho jiného, tam už to nemusí dopadnout dobře. V srdci bychom si také měli zachovat vděčnost, že Kristus je náš Zachránce, i když zrovna nemusím prožívat dobré období, vždy se vyplatí znovu a znovu děkovat a vzdávat díky.

Je, milí přátelé, bratři a sestry, naše zodpovědnost, jak naložíme se svými životy. Zodpovědnost ovšem máme také za své rodiny, děti, a za společenství církve. Potřebujeme chránit sebe, naše rodiny, naše děti i společenství od falešných nauk. Aby naše víra nevyšuměla nějak do prázdna, abychom nesplynuly s tímto světem. Vždyť **máme svítit jako hvězdy uprostřed pokolení pokřiveného**. Sami v Kristu narovnaní. Je třeba si uvědomit, že i v dnešní době stále platí to, co se v listu Koloským píše dále: **Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl prázdným a klamným filozofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, a ne na Kristu**. Je třeba mít na zřeteli, že i dnes je mnoho falešných nauk a falešných učitelů. A to i v řadách křesťanstva.

V historii církve, ale už i toho starozákonního Božího lidu, můžeme díky svědectví Bible vidět různé duchovní úpadky a zaslepenost. Např. za doby kněze Éliho jeho synové kradli v chrámu obětované maso, žili rouhavým způsobem života, nedopadli pak dobře. Nebo za doby proroka Elijáše známe případ, jak téměř celý Izrael se odklonil od Hospodina a začali se klanět baalovi. Tam už to byla také veřejná věc. Nejprve se ten odklon od Boha často děje ve skrytu, **avšak to, co má člověk v srdci, nakonec vyjde najevo**. A proto např. skrze proroka Ezechiele, Bůh varuje Boží lid. Četli jsme, že Ezechiel měl vidění, ve kterém ho Bůh přivedl do Jeruzaléma a do chrámu. A ukázal mu, co se tam ve skutečnosti děje. **V severní bráně stála modla žárlivosti, která vyvolávala žárlivost Hospodinovu**. Dle dostupných informací to měla být bohyně Ašstoreta, které se někteří Izraelci klaněli. V tajných úkrytech jsou mu pak ukázány **malby zvířat a plazů, před kterými se klaní a obětuje 70 izraelských starších**. Na dalším místě pak vidí **ženy, které se účastní smutečního shromáždění k počtě boha Tamúza**. A dále je Ezechielovi řečeno, že uvidí ještě větší ohavnosti. **Uvedl mě do vnitřního nádvoří Hospodinova domu, a hle, při vchodu do Hospodinova chrámu, mezi předsiní a oltářem, bylo asi dvacet pět mužů, zády ke chrámu Hospodinovu a tváří k východu; klaněli se východním směrem slunci**. Jak trefný obraz! Tito muži byli obráceni zády ke chrámu Hospodinovu a tváří k východu. To je obraz totálního obratu, zády k Hospodinu. Lze těžko usoudit, že to co Ezechiel viděl, byla i skutečnost, neboť v té době byl už sám v babylonském zajetí. Ovšem ti, kteří zůstali v Jeruzalémě, mohli vnímat babylonské zajetí, že Bůh zanevřel na svůj lid. A proto se začali naklánět k jiným bohům, místo toho, aby činili pokání. A v tom Ezechielově vidění můžeme právě vidět, co se stane s Božím lidem, který se neodříká zlého jednání, nečiní pokání, a který uctívá Boha jen na oko, protože v srdci nosí zcela něco jiného. To vidění je obraz Božího lidu, který je nejednotný. Jedni **uctívají na severu modlu žárlivosti, druzí se klaní plazům, třetí slunci a tak dále**. Každý má ve svém srdci to svoje a jde si zatím. Ačkoliv se spolu sejdou v církvi, jejich postoje už nejsou jednotné. Na oko se zde cítí Hospodin, ale pak si jde každý po svém. Tohle je obrovské varování i pro dnešní církev. A myslím, že i velké poučení pro ČCE a náš sbor. Pro každého z nás. Někteří křesťané dnes nemají problém koketovat např. s učením východních náboženství. Církev ovšem dnes je ale také pod tlakem přejímat názory a filozofii tohoto světa, a tomuto světu se přizpůsobovat.

Dbejme, bratři a sestry, na to, aby naše víra zůstala ryzí a abychom my sami měli jasnou tvář. Abychom nepůsobili zmatečně, ale abychom neustále ukazovali na tu jedinou cestu k věčnému životu. A tou je cesta skrze Kristův kříž a jeho vzkříšení. Pokud tomu tak bude, pak mezi námi bude živý Bůh, Jeho přítomnost. A ta se zdravým a živým slovem je dobrou zárukou k tomu, aby mezi nás přicházeli ti, kteří touží po živém Bohu a po spáse. Bojujme o takovou víru a zachovejme ji ryzí. Amen. modlitba
píseň 673 (541)

Slovo poslán: Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá. (Matouš 7, 13-14)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 427 (611)